

Бързайте, бързайте, мили дѣчица! Бързайте да се научите да четете, да пишете, да смѣтате; бързайте да развиете своя умъ, да изострите своитѣ чувства и да уякчите своята воля; бързайте да свършите успѣшно основното училище, земете си шарено свидѣтелство, че ето прогимназията ви чака, И тука страшна навалица, и тука ученици и ученички, весели и засмѣни, тичатъ нагорѣ, тичатъ надолу, или чакатъ реда си да влѣзатъ при директора да се запишатъ. И класнитѣ стаи си виждатъ мили, драги, чиновитѣ нови или помазани, стоятъ празни, чакатъ съ отворени гърди своитѣ хора, чакатъ онѣзи свои добри приятели, които, безъ да ги драската, рѣжатъ и чоплятъ, стоятъ върху тѣхнитѣ седалища цѣла година, та слушатъ хубавитѣ думи на учителитѣ, поглѣщатъ знания и наука, обучаватъ рѣката си да рисува и пише все по-красиво и по-красиво.

Хубаво и приятно нѣщо е училището, па кой каквото ще да казва. Но то е буренъ кошаръ, въ който всички пчели трѣбва да работятъ, трѣбва да се трудятъ, защото само чрѣзъ труда се набира сладъкъ и хранителенъ медъ. Само търтеитѣ не работятъ въ кошара, но за туй работнитѣ пчелици ги изгонватъ отъ вѣтрѣ.

Нека сега нѣкой отъ нашитѣ млади четци каже, откога съществува училището? Кога хората сж го измислили и какъ сж го наредили? На тия питання ние ще отговоримъ на всички, които се интересуватъ отъ въпроса.

Начало на училището. — Училището е наредено отъ хората много отколѣ. Още въ старо врѣме 3—4000 години прѣди Рождество Христово, когато